

«ΕΓΩ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΔΡΟΜΟ» (του Γιώργου Δελαστίκ) – Σειρά Πολιτική Ηγεσία Επικοινωνία

Σουρεαλιστική φαρσοκωμωδία έζησε χθες η Ελλάδα από το μεσημέρι μέχρι λίγο πριν τις δέκα το βράδυ. Μέχρι να εκφωνήσει ο πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου το λακωνικό διάγγελμά του, όλοι οι Έλληνες και όλα τα τηλεοπτικά κανάλια συζητούσαν ποιος θα είναι από σήμερα ο... πρωθυπουργός

της χώρας και δη οικουμενικής αποδοχής που θα αντικαθιστούσε τον Γ. Παπανδρέου – μια συζήτηση που πυροδοτήθηκε από τη στάση του... ίδιου του Γ. Παπανδρέου! Τελικά, αποδείχθηκαν φρούδες οι ελπίδες όσων πίστεψαν ότι ο πρωθυπουργός θα εγκατέλειπε οικειοθελώς το αξίωμά του.

“Εγώ θα συνεχίσω τον ίδιο δρόμο” δήλωσε απερίφραστα ο Γ. Παπανδρέου στο διάγγελμά του. Σήμερα θα σχηματίσει νέα κυβέρνηση και αύριο θα ζητήσει από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης, ανακοίνωσε. Ωδινεν όρος και έτεκε μυν – πολύς θόρυβος για το τίποτα δηλαδή. Ενας ασήμαντος ανασχηματισμός που δεν συμπεριλαμβάνει κανενός είδους αλλαγή πολιτικής. Από πλευράς επικοινωνιακής, σίγουρα ο χειρισμός ήταν εντυπωσιακός. Από πλευράς ουσίας πολιτικής, το απόλυτο μηδέν.

Ο πρωθυπουργός προσπάθησε να ρίξει την ευθύνη της δήθεν αποτυχίας σχηματισμού “οικουμενικής” στήριξης κυβέρνησης στη ΝΔ. Κατανοητή η ανάγκη του Γ. Παπανδρέου να βρει κάποιο πρόσχημα, αλλά φυσικά φαιδρή.

Από τη ΝΔ “τέθηκαν δημοσίως όροι που δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί” είπε στο διάγγελμά του ο πρωθυπουργός. Οι όροι όμως που έθεσε ο Αντώνης Σαμαράς ήταν τρεις: πρώτον, να μην είναι πρωθυπουργός ο Γ. Παπανδρέου. Δεύτερον, η οικουμενική κυβέρνηση να έχει μοναδικό καθήκον την επαναδιαπραγμάτευση του νέου Μνημονίου. Τρίτον, μόλις ολοκληρώσει την επαναδιαπραγμάτευση (λογικά σε δύο – τρεις μήνες) να λήξει η θητεία της και να προκηρυχθούν εκλογές.

Ποιοι είναι επομένως οι όροι που δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί; Δεν θέλει επαναδιαπραγμάτευση του Μνημονίου ο πρωθυπουργός ή δεν θέλει να αφήσει το αξίωμά του; Μα τότε ζητάει συνενόχους στην πολιτική του, δεν επιζητεί ευρύτερη συνεννόηση. Ψάχνει για πολιτικούς ηγέτες τόσο ανόητους ώστε να δεχθούν να μοιραστούν την ευθύνη για τα Μνημόνια που συνομολογεί αποκλειστικά ο ίδιος με την ΕΕ και το ΔΝΤ! Προφανώς κανένας σοβαρός ηγέτης κόμματος δεν είναι διατεθειμένος να παίξει τέτοιο ρόλο, οπότε η προσπάθεια αυτή ήταν εξ αρχής καταδικασμένη σε αποτυχία.

Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία ότι η οικονομική κρίση έχει πλέον μετεξελιχθεί σε μείζονα πολιτική κρίση, η οποία επιτάθηκε από τους χθεσινούς χειρισμούς του πρωθυπουργού. Όταν όλη η Ελλάδα επί δώδεκα ώρες τουλάχιστον συζητούσε αν ο Γ. Παπανδρέου έχει ήδη παραιτηθεί ή όχι και κυκλοφορούσε λίστα με... “πρωθυπουργήσιμους” παράγοντες, είναι προφανές ότι το προσωπικό κύρος του Γ. Παπανδρέου και επομένως η ικανότητά του να κυβερνήσει τη χώρα έχει πληγεί ανεπανόρθωτα. Δεν νομίζουμε ότι θα μπορέσει ποτέ να ανακάμψει από τη χθεσινή περιπέτεια.

Πόσω μάλλον που το πραγματικό πρόβλημα του πρωθυπουργού δεν είναι οι όποιοι όροι του Α. Σαμαρά, αλλά οι εκατοντάδες χιλιάδες λαού που βρίσκονται στην πλατεία Συντάγματος και στις πλατείες της χώρας εκφράζοντας την ανυποχώρητη αντίθεσή τους προς το Μνημόνιο και απαιτώντας την αλλαγή της κυβερνητικής πολιτικής – πολλοί μάλιστα τάσσονται υπέρ της απομάκρυνσης της κυβέρνησης από την εξουσία. Η τελική απόφαση του πρωθυπουργού να κάνει έναν αδιάφορο για τους πολίτες ανασχηματισμό δεν

πρόκειται φυσικά να αποθαρρύνει τους αγανακτισμένους ή να τους παραπλανήσει ως προς τις προθέσεις του να συνεχίσει μέχρι τελικής πτώσης την πολιτική εφαρμογή του Μνημονίου, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον ελληνικό λαό.

Ο Γ. Παπανδρέου έχει κάθε δικαίωμα να συνεχίσει να κυβερνά τη χώρα μόνος του, χωρίς συνεργασίες και “οικουμενικές” κυβερνήσεις τεχνοκρατών. Ο λαός του έδωσε την αυτοδυναμία και όσο και αν η απόρριψη της πολιτικής που ασκεί είναι πλέον σχεδόν καθολική, εναπόκειται στον ίδιο τον πρωθυπουργό να σεβαστεί ή όχι τη λαϊκή θέληση, καταβάλλοντας βεβαίως το αντίστοιχο, βαρύτατο πολιτικό τίμημα.

ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Ωριμάζει το αίτημα πρόωρων εκλογών

Οι χειρισμοί του πρωθυπουργού χθες αποκάλυψαν ότι δεν υπάρχει πλέον κανένα περιθώριο ευρύτερης συναίνεσης στην πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνησή του. Όπως και μέχρι τώρα, θα συνεχίσει μόνος του. Αυτό δεν θα συνιστούσε πρόβλημα, αν το ΠΑΣΟΚ εξακολουθούσε να διατηρεί την επαφή με τους ψηφοφόρους του. Αυτό όμως δεν συμβαίνει κατά κανέναν τρόπο. Η λαϊκή βάση της κυβέρνησης έχει συρρικνωθεί δραματικά εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής του Μνημονίου, ίσως και στο μισό. Καθώς πλέον τόσο η ΝΔ όσο και το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούν πρόωρες βουλευτικές εκλογές, η βάση νομιμοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής είναι ισχυρά μειωηφική. Το αίτημα προσφυγής στις κάλπες ωριμάζει πολιτικά.

16 Ιουνίου 2011

Ευχαριστούμε τον κ. Γιώργο Δελαστίκ για την ευγενική παραχώρηση του άρθρου, προς αναδημοσίευση.

Πηγή: ΕΘΝΟΣ.gr

(Φωτό: βικιπαίδεια)